

KALÁSZ MÁRTON

Tört üveg*Deák László emlékének*

Nemcsak tört szemüvegem keresem –
hangzik, más persze; mégse naponta. Kirekesztőnk,
ha a költészet, ábrándos kiutat, ma –
jó-rossz elmék éjébe bocsát; hajdan, Vénnek, míg nyomon megbocsát.
lenéznenk: e Költők Parkjában, onnan kint, s ha ablakon –
napfürösztve padjai otthonkák, közszegélybe sérült szellem idéttnek,
a padok értelme szerint háttal. Volt kirekesztő,
ép líra. Bent térj: ránk helyszínt mondhattak; egyszer –
kirekesztőnként sem. S nem évszakra forgat, épp dühöt rég az álom,
mint kiket tényében nappal. „Attól”, hallanám a korai halk mondatot
távol, „beengedték, másutt; lent föltakarítjuk, zárt udvaron
ittrekedt vészágyú: ma betont lesne se – föl csapja víz a vért?”
Éjt évszaktól berángatott, milyen ismeretlenek mögül, mind egyik
utolsó: sújtott arccal, tört bordával veszítve szennyükben. Mind,
Meddig. Évszak – G. utcán? „Kitért.”

TURAI LAURA

Félelem

Tán ez volt az első este hogy félttem
valami hazátlan remegés
sziréna-szédítőn hátamra kúszott
nem kísért haza senki és
hiába volt a merész mutatvány
vak zápor zihált csak homlokomban
mint papírdobozba rejtett vízesés
míg mentem vétlen-határozottan.

Itt történik most és éppen
a pillanat virága gyümölcsbe lobban
mégsem ízleli húsát senki
a tiszta íz talánya ott van...

kereslek rendezett iratokban
kereslek ott hol bármi moccan
kereslek ahol még nem kerestek
fűszálak hegyén, vitorlatokban

a félelem, hogy virágok szirma...

isteni sistergés légy velem!

hiányod hibátlan jelenlétébe

belereszket a félelem

Ha a semmi néz

Mikor elkopnak a lépcsőfokok
kötelet hajít az éjszaka
s a kapkodó kezek kitérnek
szirmok lehajló mámora
is íztelen
ha sírást szárít a szél, könny nincs
se víz, se vér,
csak az a kipusztult mandarinfa
de azt se látod,
tart az éj

Lehull a nap
a hold kiátkoz
zöld zokniban zihál az ősz
ruháid nem mered levetni
hogy elaludhass kutakba dőlsz

mert mindent a tiszta víz igazgat

De tél van, befagyott,
semmi néz

A szó a szem fehér
tavára küült
rettenet-penész.